

Μέρα μνήμης Κυθρέας

Κυθρέα μας Κυθρέα μας οι δροσερές πηγές σου
 άραγε εστερέψανε οι βρύσες οι δικές σου.
 Κυθρέα μας Πανέμορφη που 'σαι ζωγραφισμένη
 και μες τις πρασινάδες ήσουνα σκεπασμένη
 πολλά σε πεθυμήσαμε κοντά σου να βρεθούμε
 στις 6 εκκλησίες σου για να λειτουργηθούμε
 και τις χρυσές εικόνες σου για να τις προσκυνούμε
 και ό,τι έχουμε μυστικά μαζί σου να τα πούμε.
 Σήμερα στην πορεία μας όπου θα πορευθούμε
 έχουμε και την Παναγιά της Χαρδακιώτισσας
 που θα λιτανευθούμε.

Αυτήν όπου μπορέσαμε εδώ γα να την φέρει
 το '74 που εδιωχθήκαμε απ' τα δικά μας μέρη
 Κάποιος επίτροπος που δεν εξεκινούσε το αυτοκίνητό
 του
 τον φώτισε η Παναγία και πήγε και την έφερε μαζί του
 και την έχει προστάτιδα μέσα στο σπιτικόν του.
 Κάθε γιορτή της Μεγαλόχαρης την παίρνουν εκεί
 στο Μετόχι του Κύκκου και την λιτανεύουν
 και την προσκυνούν οι παρευρισκόμενοι.
 Ολόχρυση μας Παναγιά στείλε μας τα καλά σου
 φέρε μας την Ελευθερία στ' άγια χώματά σου.
 Σε 'σένα πάντοτε έχουμε τις ελπίδες
 για να σωθεί η Κύπρος μας' π' αυτές τις αδικίες.

Σε εσένα Ελένη Μ. Αναστασίου Πρόσφυγας από την Αμμόχωστο

Της σκλαβιάς πορτοκαλιά

Φουντωτή πορτοκαλιά
 μέσ' τη γη τη σκλαβωμένη
 μας κοιτά από μακριά
 όπου είναι ριζωμένη.

Πικροκλαίει στη σκλαβιά
 Με το δάκρυ το πικρό της,
 θα γενούνε ζουμερά
 πορτοκάλια απ' το χυμό της.

Τώρα είναι μακριά
 Δεν μπορεί πια να τα φέρει
 και σε πρόσωπα γνωστά
 με χαρά να τα προσφέρει.

Τούτο μέσα της γεννά
 την πικρία και το δάκρυ
 που σκορπιέται μακριά
 στην γης όλης μας τα μάκρη.

Τη δική της μυρωδιά
 από τ' άνθια τ' ακριβά της
 μας τη στέλλει εδώ ξανά
 αφηφώντας τα δεσμά της.

Με τ' αγέρι που φυσά
 μέσ' απ' τα πυκνά κλαδιά της.
 Σαν δροσιά μας κουβαλά
 το πολύτιμο άρωμά της.

Γιώργος Κοκής